

Kres omkring dem — det var en Holmgang efter alle Brydekunstens Vedtægter. Trods sin Overlegenhed i Vægt og Styrke fik Mads ham ikke kastet, før han på lumsk Måde begyndte at spænde Ben. Men i Faldet lykkedes det ham selv at vende sig, så Mads kom til at ligge underst. Sejren var så overraskende for ham, at han ikke straks forstod Tilskuerkresens vilde Glædeshyl over Goliats Fald. Men så skete der noget. Da også Mads blev klar over Stillingen, hvæsedes han af Raseri og spyttede ham pludselig op i Øjnene.

Hvad han i Øjeblikket havde følt udover Væmmelsen ved det Slim, han tørrede af sig med sit Lommetørklæde, huskede han nu ikke længer. Han vidste kun, at han bagefter havde stået henne ved Muren, og at Kammeraterne havde spurgt ham, om han ikke havde fortaget sig, for han var bleven så bleg. Ude på Legepladsen havde den inspektionshavende Lærer fået fat i Kraven på Mads, der råbte i vild Desperation, mens Kæppen dansede på hans brede Ryg, at sådan en Herregårdsdreng i Fløjlsklæder ikke var andet end det bare Skidt i Vorherres Øjne. Han huskede også, at han, da han kom hjem, bad sin Fader om at tage ham ud af Skolen men ikke kunde få sig til at sige Grunden. Dette at have set et Menneske, en Kammerat ovenikøbet, forvandle sig for hans Øjne til et modbydeligt Kryb, gjorde ham skamfuld.

Ikke længe efter var det, at han på Grund af Faderens Død kom til Herlufsholm. Men efter seks Års Forløb traf han Mads Vestrup igen i København, og det var kun med Overvindelse, at han fornyede Bekendtskabet, skønt Mads åbenbart ikke havde bevaret nogensomhelst Erindring om Begivenheden, som han jo i sin Tid heller ikke havde fundet på nogen Måde uværdig for ham.

Selv var han i hint Øjeblik for første Gang bleven sig en Race-modsætning rigtig bevidst. Men efterhånden som han nu modnedes og lærte Verden at kende, fik han en Forståelse af den, som knækkede hans Junkerhovmod og i politisk Henseende fjernede ham mere og mere fra sine Standsfæller. Han kunde godt sige, at uden denne Dreng-Oplevelse i Skolegården vilde han ikke have forstået sin Tid med de undertrykte Klassers Befrielseskamp. Hans Forhold til Mads Vestrup blev i Studenterdagene bestemt deraf. Mandens Fattigdom og hans Hjælpeløshed i den store, fremmede By rørte ham og gjorde ham påny til hans Beskytter, indtil Forholdene igen skilte dem. Til nogen virkelig Omgang var det dog af